

¿Tempos mellores?

La batalla pel poder a Galícia no acabà amb la dimissió de l'aliancista Fernández Albor i l'arribada del socialista González Laxe a la presidència de la Xunta. Avui, quan es compleix un any d'aquella maniobra política, el PSOE continua intentant desmuntar la influència d'AP en aquell país. La batalla, ara, és a la Diputació de la Corunya.

Xesús Feliu (la Corunya)

Ara fa un any que una cabriola de Xosé Luis Barreiro, aleshores home fort d'Alianza Popular a Galícia i vice-president del Govern autonòmic, obrí un procés esperpèntic que acabà amb l'enderrocament de Fernández Albor, irònicament anomenat *la reina mare* per les seues funcions merament simbòliques. L'operació política culminà amb l'arribada del socialista Fernando González Laxe a la presidència de la Xunta, amb el suport del mateix Barreiro, erigit ara en líder de la centrista Coalición Galega, i del Partido Nacionalista Galego, escissió de l'anterior i soci a Galícia de la frustrada Operació Roca. El govern tripartit es manté avui, els socialistes han consolidat la seua posició i Barreiro també, encara que està pendent de resoldre's el seu possible processament per presumptes irregularitats en l'adjudicació de la loteria gallega. Barreiro canvià de president i els temps ni són millors ni són pitjors. La novetat és Fraga.

Manuel Fraga, don Manuel, cavalca novament pels camins de Galícia. L'Exercito Guerrilleiro do Pobo Galego, ingenus aficionats controlats per la policia ja des de la vespra de constituir-se, saludà el retorn del vell líder a l'activitat política amb una espectacular carcassa que volà la seua residència d'estiu pròxima a la Corunya. Fraga ja ha estat nomenat —per aclamació, com sempre— candidat a la presidència de la Xunta per Alianza Popular. L'estructura regional de l'abans totpoderós partit ha desaparegut, però queden els fidels i associats en les també totpoderoses diputacions provincials, principals instruments del poder caciquil en els milers de pobles i llogarets que formen el dispers teixit poblacional gallec. Queden les diputacions, però s'ha perdut la palanca de les dife-

«Tempos mellores». Temps millors. Amb aquest lema, creat per l'antic assessor d'imatge de Felipe González, Julio Feo, González Laxe ven Galícia a la resta de l'estat.

rents conselleries i la influència dels homes de Barreiro, que va ser qui, realment, muntà l'embull aliancista a Galícia.

Precisament aquests dies es duu a terme una batalla, discreta però important, que prolonga les eleccions autonòmiques, que en circumstàncies normals hauran de celebrar-se a finals de 1989. El PSOE intenta ara arravatar la Diputació de la Corunya a l'aliancista Romay Beccaría, braç dret de Fraga a Galícia i representant del sector més reaccionari del partit. El PSOE estigué a punt d'aconseguir ja una vegada aquesta Diputació, però a última hora li fallaren els tres diputats centristes que, convertits en frontissa decisiva per a l'elecció de president, marxaren amb

José Luis Barreiro, antic vice-president del Govern d'AP a Galícia, i home que protagonitzà l'enderrocament de Fernández Albor al front de la Xunta.

el que més el cotitzaren. Es parlà aleshores de talonaris i ningú no gosà desmentir-ho. Els socialistes van de negocis ara amb aquells tres alcaldes «traïdors».

La pèrdua de la Diputació de la Corunya significaria un colp dur a l'estra-

tègia inicial de Fraga. És Romay i és la Diputació de la Corunya. I mentre passen aquestes coses, González Laxe és a l'Argentina fent relacions públiques i econòmiques amb els gallecs que van fer les amèriques i amb Alfonsín, president d'arrels gallegues.

Absència inadvertida

No passa res pel fet que Laxe, president electe del PSOE gallec pel maig, siga a l'estranger en moments delicats. L'autèntic home fort del partit a Galícia continua sent Francisco Vázquez, alcalde popular i populista de la Corunya (una inqüestionable majoria absoluta en les dues últimes eleccions presidencials).

Vázquez és l'home de Guerra a Galícia. És també un capdavanter del centralisme i l'antigalleguisme. La burgesia corunyesa més castellanista aplaudeix amb entusiasme els seus exabruptes en contra de la identitat gallega, la llengua o la cultura. «No vull que els meus fills estudien gallec, preferesc que aprenguen anglès o informàtica», va dir fa uns dies. El president de la Xunta no s'atreu a desdir el líder Vázquez, que es vanta públicament que Laxe s'alimenta dels seus pits.

La falta de credibilitat nacionalista del president de la Xunta i del partit que el manté ha quedat evidenciada en l'única relliscada patida en el Parlament per la majoria tripartida. Una moció presentada per l'esquerra nacionalista (quatre diputats) volgué i aconseguí fer obligatori l'ús del gallec per les corporacions locals. Votaren a favor totes les formacions polítiques, incloses les dues teòricament nacionalistes que formen part del Govern. El PSOE, per contra, romangué en solitari; ni tan sols va poder evitar que alguns membres destacats del partit, pertanyents a un corrent nacionalista, donaren suport a la proposta de l'oposició.

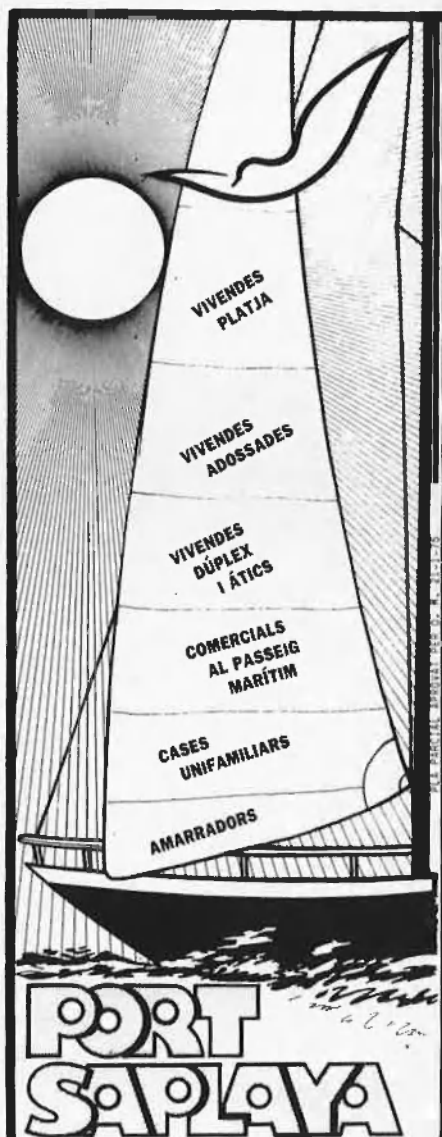
Economicisme

Laxe ha donat al seu gabinet —en realitat, un repartiment de parcel·les entre els tres partits, sense funcionament ni direcció col·lectives— un fort caràcter economicista. La seua activitat s'orienta en l'adequació de les estructures de l'economia gallega a l'onada comunitària que ens envaeix i en l'obtenció d'inversions a qualsevol preu. Per a fer això, compta amb la fidelitat de Fernando Salgado, un dels pocs homes de confiança, un periodista al davant de la Conselleria d'Economia.

Però Laxe, anomenat «aquesta futilitat» pel nacionalisme radical, inclús amb el suport i supervisió del boss Vázquez, té dificultats al si del partit. Compta amb el suport de *La Voz de Galicia*, el principal i poderós periòdic regional (80.000 exemplars), però fa mesos que intenta i no aconsegueix col·locar un home de confiança al capdavant de la televisió i la ràdio autonòmiques. No és l'oposició qui s'hi resisteix, sinó el mateix *conselleiro* d'Ordenació del Territori, i secretari general dels socialistes gallecs, Antón Sánchez Presedo, que li fa la guerra des de dins i no vol perdre el domini actual sobre la desprestigiada i desanimada televisió gallega, TVG.

Mentre, al carrer, el ciutadà assisteix indiferent a aquestes històries, el govern tripartit ni tan sols ha pogut llavar-se la imatge de gabinet «contra natura», legal, però no molt legítima.

El que sí que s'ha fet molt popular és el lema «Tempos mellores», creat per a la Xunta per l'empresa d'imatge de Julio Feo —antic assessor personal del president del Govern, Felipe González, destinat a competir aquest estiu amb els eslògans de refrescos, desodorants, gelats, pinyes colades i viatges tropicals. □

**Demaneu-ne
informació als
telèfons (96) 371 36 11
332 34 02-3-4
o bé en l'Autopista
València-Barcelona,
Km. 4,5 • Eixida 2,
Alboraia.**

**Dissabtes, diumenges
i festius inclosos.**

